

LÓDÁR JENŐ

A megtestesülés tanúi kell, hogy legyünk!

Az egyházi évünk egyik nagyon szép időszakán vagyunk túl, a karácsonyi megtestesülés és Krisztus Jordánban való megkeresztelkedése ünnepén. Azonban csak az ünneplésen vagyunk túl, a Megváltó megtestesülése és megjelenése ma is jelenvalóvá kell, hogy váljon a keresztény ember életében. Mi, görögkatolikusok karácsonykor úgy köszönünk egymásnak, hogy: „Krisztus születik!”, a válasz pedig „Dicsőítsétek!”

A megtestesülés misztériuma nemcsak egy történelmi esemény, hanem a ma is jelen

lévő és megtestesülő Krisztus Urunk folyamatos kegyelmi ajándéka. A megtestesülés tanúi kell, hogy legyünk ma is. Olyan titok ez, amelyet az ember csak alázattal, az életében cselekvő Istent szemlélve élhet meg. Hálás vagyok a Jóistennek, hogy görögkatolikus papként megélhetem azt, hogy nincs lényegileg különválasztható karácsony, nincs külön vízkereszt, hanem mindezek a minket szerető és gondviselő Istenünk jelenlétét teszik lehetővé. Mi nem reprodukáljuk vagy rekonstruáljuk ezeket az eseményeket, hanem a folyamatos mában megéljük a megtestesült

Krisztus jelenlétét. Túl nagy a kísértés, hogy úgymond kényelmessé alakítsuk az ünneplésünket. A saját magunk értelmével, a saját magunk kényelmére olyanná formáljuk, ami könnyebben fogyaszthatóvá válik. Nem beszélünk misztériumról, nem beszélünk csodáról, nem beszélünk csodálatos Szüztől való születésről, nem beszélünk bűnbánatról, nem beszélünk megváltásról, nem beszélünk kegyelemről, és ezeket még sokáig tudnánk sorolni...

A karácsony és vízkereszt ünnepének egyik fontos mondanivalója, hogy

„velünk az Isten!”

Velünk van ma is. Értem testesült meg. Ez a misztérium értem történik, hogy ma is vigasztaljon, hogy ma is megerősítsen, hogy ma is megtartsa, hogy ma is megváltson, hogy ma is megajándékozzon.